

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-26-18

Druk nr 2348
Warszawa, 7 marca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o wypowiedzeniu Umowy między
Rzeczpospolitą Polską a Republiką
Grecji w sprawie popierania
i wzajemnej ochrony inwestycji,
sporządzonej w Atenach dnia
14 października 1992 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Przedsiębiorczości i Technologii oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzona w Atenach dnia 14 października 1992 r., zostaje wypowiedziana przez Rzeczpospolitą Polską.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o wypowiedzeniu Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji
w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Atenach
dnia 14 października 1992 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedzenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Atenach dnia 14 października 1992 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wypowiedzenia Umowy

Obowiązywanie *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Atenach dnia 14 października 1992 r.* (Dz. U. z 1995 r. poz. 275), dalej jako „Umowa”, jest kwestionowane przez Komisję Europejską z uwagi na niezgodność Umowy z prawem UE, podobnie jak kwestionowane jest obowiązywanie wszystkich pozostałych umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji zawartych pomiędzy państwami członkowskimi UE (dalej jako „umowy intra-EU BIT”). W odniesieniu do RP Komisja Europejska zakończyła w listopadzie 2016 r. nieformalne postępowanie (tzw. EU Pilot) rozpoczęte w czerwcu 2015 r. i rozważa wszczęcie formalnego postępowania ws. niezgodności m.in. tej Umowy z prawem UE. Takie formalne postępowania Komisji Europejskiej toczą się już przeciwko Austrii, Holandii, Słowacji, Szwecji i Rumunii.

RP jest obecnie stroną umów intra-EU BIT zawartych z prawie wszystkimi państwami członkowskimi UE, z wyjątkiem Irlandii i Malty, z którymi RP nigdy nie zawarła tego typu umów, oraz Włoch, z którymi umowa wygasła w dniu 9 stycznia 2013 r. na skutek wypowiedzenia przez Włochy. Ponadto RP wypowiedziała, z uwagi na prawo UE, umowę intra-EU BIT zawartą z Portugalią (umowa wygaśnie w dniu 3 sierpnia 2019 r.).

Stanowisko RP wobec umów intra-EU BIT zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 3 czerwca 2011 r. Zgodnie z nim umowy intra-EU BIT powinny zostać wypowiedziane przez wszystkie państwa członkowskie UE, a najlepszym rozwiązaniem dla RP byłoby, aby wszystkie państwa członkowskie UE podjęły jednocześnie wspólną decyzję o rozwiązaniu umów intra-EU BIT za obopólną zgodą na mocy *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.* (Dz. U. z 1990 r. poz. 439). Alternatywnie, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wśród państw członkowskich UE takiej jednomyślności RP, zgodnie z powyższym stanowiskiem, miała rozwiązać umowy intra-EU BIT zawarte z innymi państwami członkowskimi UE albo poprzez ich wypowiedzenie na warunkach określonych w tych umowach, albo na podstawie porozumienia stron.

W odpowiedzi RP skierowanej do Komisji Europejskiej we wrześniu 2015 r. w ramach ww. postępowania EU Pilot, RP podtrzymała gotowość do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT zawartych przez RP z innymi państwami członkowskimi UE.

Wskazała, że spośród dostępnych i analizowanych przez RP metod osiągnięcia powyższego celu, jednostronne wypowiedzenie umów intra-EU BIT przez RP byłoby najmniej pożądanym rozwiązaniem. Po pierwsze, umowy intra-EU BIT zawarte przez RP nie przewidują możliwości wypowiedzenia ich w każdym czasie, ponieważ obowiązują roczne lub półroczne okresy wypowiedzenia lub wypowiedzenie może nastąpić jedynie w okresie poprzedzającym okres zakończenia ich cyklu obowiązywania. Po drugie, nawet skuteczne jednostronne wypowiedzenie umowy nie powoduje zakończenia obowiązywania jej postanowień na skutek specyficznych przepisów końcowych tych umów pozwalających na ochronę inwestycji w ciągu kolejnych lat po wypowiedzeniu umowy (tzw. klauzula przedłużonego obowiązywania umowy, tzw. *sunset clause*). O wiele lepszym sposobem, jak Polska wskazała, byłoby rozwiązanie umów intra-EU BIT na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy. RP podkreśliła w odpowiedzi do Komisji Europejskiej, że z uwagi na liczbę zawartych przez RP umów, jak również biorąc pod uwagę wielość umów zawartych przez państwa członkowskie UE, wydaje się, że najszybszym i najskuteczniejszym rozwiązaniem na obecnym etapie byłoby jednoczesne podjęcie przez państwa członkowskie UE wspólnej decyzji o rozwiązaniu umów intra-EU BIT bez konieczności zachowania klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, w oparciu o porozumienie wielostronne, zawarte zgodnie z *Konwencją wiedeńską o prawie traktatów, sporządzoną w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.*

Obecnie jednak z uwagi na brak konsensusu państw członkowskich UE co do celowości i sposobu rozwiązania umów intra-EU BIT zasadne jest przystąpienie RP do realizacji opcji rozwiązania tych umów na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzul przedłużonego obowiązywania umowy. Republika Grecji nie jest obecnie zainteresowana rozwiązaniem z RP ww. Umowy, łącznie z ww. klauzulą. Zatem w ocenie RP zasadne jest wypowiedzenie Umowy. Zgodnie z art. 13 ust. 2 Umowa może być wypowiedziana w każdym czasie przez każdą z Umawiających się Stron z zachowaniem dwunastomiesięcznego okresu wypowiedzenia po upływie początkowego okresu dziesięciu lat, który upłynął w dniu 20 lutego 2005 r. Na podstawie art. 13 ust. 2 inwestycje dokonane przed wejściem w życie wypowiedzenia Umowy będą chronione na mocy tej Umowy przez dwadzieścia lat od czasu wygaśnięcia Umowy. Jednocześnie RP będzie kontynuowała konsultacje z Republiką Grecji mające na celu doprowadzenie do rozwiązania Umowy, łącznie z klauzulą przedłużonego

obowiązania umowy. W przypadku uzyskania takiej zgody przed wejściem w życie wypowiedzenia Umowy, RP podejmie działania mające na celu zakończenie obowiązywania Umowy, łącznie z ww. klauzulą.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W polsko-greckich stosunkach prawno-traktatowych w zakresie współpracy gospodarczej obowiązuje m.in. ww. *Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzona w Atenach dnia 14 października 1992 r.* Zapewnia ona inwestorowi i jego inwestycjom z państwa – Strony Umowy na terytorium państwa – drugiej Strony Umowy pełną ochronę oraz możliwość dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym). Komisja Europejska ma poważne obawy, że umowy intra-EU BIT jako takie, w tym ww. Umowa, a także ich poszczególne postanowienia pokrywają się z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub mogą być z nimi sprzeczne, w szczególności z zasadami swobody przepływu kapitału, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz z podstawowymi zasadami prawa UE, takimi jak: zasada nadrzędności, jedności, skuteczności i pewności prawa UE. Komisja Europejska ma również zastrzeżenia dotyczące kwestii rozstrzygania sporów inwestycyjnych uregulowanej w dwustronnych umowach inwestycyjnych, w tym w ww. Umowie, co, zdaniem Komisji Europejskiej, „wydaje się być sprzeczne z wyłączną kompetencją sądów UE”. Wypowiedzenie Umowy pozwoli doprowadzić do zgodności z prawem UE stosunki polsko-greckie w zakresie współpracy gospodarczej.

Należy też zaznaczyć, że jednocześnie przed Trybunałem Sprawiedliwości UE toczy się postępowanie z wniosku sądu niemieckiego o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, sformułowanego w toku postępowania ze skargi Republiki Słowackiej o uchylenie wyroku sądu arbitrażowego wydanego na podstawie umowy intra-EU BIT zawartej pomiędzy Czechosłowacją i Królestwem Niderlandów w 1991 r., z powództwa Achmea B.V. przeciwko Republice Słowacji (postępowanie PCA Case No. 2008-13). W tej sprawie sąd niemiecki zwrócił się do TSUE z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym tego, czy wykonanie wyroku wydanego na podstawie tej umowy nie naruszałoby postanowień Traktatów dotyczących: zakazu dyskryminacji z art. 18 TFUE (poprzez uprzywilejowanie inwestora z państwa – Strony tej umowy względem inwestora z państwa członkowskiego UE niebędącego stroną tej umowy), wyłącznej jurysdykcji

TSUE w sporach objętych zakresem prawa UE (art. 344 TFUE) oraz konieczności ukształtowania postępowania w sposób umożliwiający zadanie przez orzekający sąd pytania prejudycjalnego (art. 267 TFUE). RP przystąpiła do postępowania, przedstawiając stanowisko wskazujące na sprzeczność umów intra-EU BIT z prawem unijnym. Stanowisko zbliżone do RP zajęła Komisja Europejska i wiele państw regionu. Niezależnie od tego należy podkreślić, że RP, podobnie jak wiele innych państw członkowskich UE, w postępowaniach arbitrażowych toczących się przed trybunałami arbitrażowymi konsekwentnie podnosi, że umowy intra-EU BIT uważa się za sprzeczne z prawem UE. Podnoszona jest także kwestia możliwego wygaśnięcia tych umów na podstawie art. 59 *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.* w związku z zawarciem przez RP Traktatu Akcesyjnego do UE w zakresie, w którym umowy te są niezgodne z prawem UE.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Wypowiedzenie Umowy nie powinno mieć konsekwencji politycznych. Państwa członkowskie UE, w tym RP, jak i Republika Grecka, zostały wezwane przez Komisję Europejską do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT.

Wypowiedzenie Umowy nie będzie miało negatywnych skutków społecznych, wręcz przeciwnie, należy oczekiwać, że zostanie ono życzliwie przyjęte z uwagi na publiczną krytykę w Polsce umów intra-EU BIT i międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego.

Wypowiedzenie Umowy nie powinno wpłynąć na stosunki gospodarcze między RP a Republiką Grecką. Umowę zawarto w czasie, kiedy RP nie była członkiem UE, a ww. Umowa miała na celu przyciągnięcie inwestycji greckich do Polski. Obecnie poziom prawodawstwa oraz dostęp do powszechnego sądownictwa w RP dają inwestorom zagranicznym gwarancję ochrony inwestycji z możliwością dochodzenia swoich praw na drodze sądowej.

Według danych NBP na koniec 2016 r. skumulowana wartość kapitału z tytułu greckich inwestycji bezpośrednich w RP wyniosła 44,4 mln euro (na koniec 2015 r.: 42,2 mln euro w samym 2016 r. inwestycje greckie w RP wyniosły 7,8 mln euro). Zasadnicza część kapitału greckiego jest ulokowana w następujących sektorach: przetwórstwo przemysłowe (m.in. Sarantis Group z marką Jan Niezbędny, Global Colors Polska S.A.), sektor spożywczy (m.in. Chipita Poland Sp. z o.o., Flexopack S.A., Frigoglass Sp. z o.o.), sektor tekstylny (m.in. Fullah Sugah), informatyka i telekomunikacja (m.in. Germanos

Sp. z o.o./Play, Mellon Poland Sp. z o.o.), handel (m.in. Coca-Cola Hellenic Bottling Company, Marflex M.J. Maillis Poland), energetyka (m.in. Terna Energy S.A.), budownictwo i nieruchomości (m.in. Alpha Mogilany Development Sp. z o.o., J&P-Avax S.A.), sektor gier (m.in. Intralot z firmą Totolotek S.A.). Należy podkreślić, że wiele inwestycji greckich występuje w polskich zestawieniach jako inwestycja cypryjska, gdyż formalnie dokonane zostały poprzez zarejestrowane na Cyprze firmy typu *off-shore*.

Firmy polskie nie podejmują znaczącej działalności inwestycyjnej na rynku greckim. Na koniec 2016 r. skumulowana wartość polskich inwestycji zagranicznych w Republice Greckiej wynosiła 6,7 mln euro (napływ polskich inwestycji w samym 2016 r. wyniósł 5,7 mln euro). W Republice Greckiej swój oddział posiadają: Polski Rejestr Statków, Eurosofa Sp. z o.o. oraz firma Inter Mass Sp. z o.o. Natomiast polska firma Solaris (producent autobusów) założyła spółkę *joint venture* w celu serwisowania sprzedanych do Grecji autobusów. Biuro podróży Rainbow Tours kupiło w 2015 r. firmę K.G. Athanasopoulos - I. Sklivas (Spółka Akcyjna) będącą właścicielem hotelu President w Laganas na greckiej wyspie Zakynthos i obecnie prowadzi tam swój hotel. W Republice Greckiej funkcjonuje szereg drobnych podmiotów gospodarczych zakładanych przez polskich obywateli (biura podróży, restauracje, sklepy spożywcze, kawiarnie, zakłady usługowe).

Ówczesne Ministerstwo Rozwoju poinformowało samorządy gospodarcze (Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Rada Biznesu, Business Centre Club) o planach rozwiązania Umowy i zwróciło się do nich o przekazanie odpowiedzi na następujące pytania:

- czy inwestorzy polscy na rynku greckim w przypadku ewentualnych działań dyskryminujących ich inwestycje korzystali lub rozważali możliwość wniesienia sporu przeciwko Republice Greckiej? Czy w takim wypadku korzystali/korzystaliby z postępowania przed sądem powszechnym czy też przed międzynarodowym arbitrażem inwestycyjnym?
- czy zdaniem polskich inwestorów ochrona ich inwestycji w regulacjach Republiki Greckiej oraz w prawie UE jest niewystarczająca? Jeżeli tak, to w jakim zakresie?
- czy wygaśnięcie Umowy pogorszyłoby warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Republice Greckiej i ochrony praw inwestorów? Jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim stopniu?

Samorządy gospodarcze udzieliły ogólnej odpowiedzi, iż mimo że inwestorzy nie korzystają z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT (pozywają państwa przed sądami powszechnymi), powołują się na ich obowiązywanie w dyskusjach z organami danego kraju przy zaistnieniu sporu. Jeżeli musieliby aktywnie dochodzić swoich roszczeń, powołując się na umowy intra-EU BIT, wybraliby procedurę arbitrażu na podstawie umowy intra-EU BIT (szczególnie fundusze inwestycyjne lokujące aktywa w instrumenty udziałowe polskich przedsiębiorstw inwestujących w państwach członkowskich UE, dla których rozwiązanie umów mogłoby mieć bezpośredni wpływ na ocenę ryzyka związaną z inwestowaniem). Główną barierą w korzystaniu z arbitrażu są jego wysokie koszty. Prawo materialne w państwach członkowskich UE oraz na poziomie UE zawiera niezbędne standardy gwarantujące zagranicznym inwestorom równe i sprawiedliwe traktowanie, natomiast problemem jest egzekwowanie tego prawa. Wskazywano na czasochłonność procedur, brak profesjonalizmu i obiektywizmu w podejmowaniu decyzji przez właściwe organy. Zdaniem polskich inwestorów międzynarodowy arbitraż inwestycyjny pozwala prowadzić postępowanie w sposób odformalizowany, elastyczny i neutralny. Generalnie zdaniem samorządów gospodarczych i polskich przedsiębiorców dla ich bezpieczeństwa i ekspansji umowy intra-EU BIT są pożądane. Tym niemniej samorządy gospodarcze odnotowują stanowisko Komisji Europejskiej wobec umów intra-EU BIT i wszczęte przez nią postępowania.

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wynika, że zarówno polscy jak i greccy inwestorzy nie kierowali na podstawie ww. Umowy roszczeń do międzynarodowych trybunałów arbitrażowych przeciwko, odpowiednio, Republice Greckiej i RP. Generalnie odnotowano tylko trzy przypadki skorzystania przez polskich inwestorów z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT przed międzynarodowymi trybunałami arbitrażowymi (na podstawie umów intra-EU BIT z Rumunią – przed przystąpieniem Rumunii do UE, Słowacją i Cyprzem). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Prokuratorię Generalną RP na dwadzieścia sześć postępowań arbitrażowych, w których Prokuratoria Generalna RP od 2006 r. wykonywała lub wykonuje zastępstwo procesowe RP, szesnaście dotyczyło lub dotyczy sporów wniesionych przez inwestorów zagranicznych na podstawie umów intra-EU BIT (zawartych z Austrią, Francją, Niemcami, Cyprzem, Holandią, Belgią i Luksemburgiem, Republiką Czeską, Wielką Brytanią). Mimo dużego odsetka wygrywanych spraw (w tym

ugody) Polska ponosi wysokie koszty postępowań arbitrażowych: zaliczki na koszty postępowania (w tym wynagrodzenie arbitrów), opinie biegłych, zorganizowanie rozpraw, tłumaczenia, udział świadków oraz koszty zastępstwa procesowego. Zgodnie z informacjami byłego Ministerstwa Skarbu Państw, RP w związku z postępowaniami arbitrażowymi poniosła od 2006 r. koszty w wysokości ok. 53 mln zł. Wypowiedzenie Umowy może więc potencjalnie istotnie zmniejszyć obciążenie państwa pod względem finansowym, ponieważ nie będzie zachodzić konieczność ponoszenia znaczących kosztów, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Wypowiedzenie Umowy nie naruszy polskiego porządku prawnego i doprowadzi do usunięcia niezgodności Umowy z prawem UE po dwudziestu latach od daty wejścia w życie wypowiedzenia Umowy.

4. Tryb wypowiedzenia Umowy

Wypowiadana Umowa ma rangę umowy międzypaństwowej. Wypowiadana Umowa jest traktowana w polskim porządku prawnym jako umowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, stosownie do art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). Dlatego też wypowiedzenie Umowy nastąpi również za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tym bardziej że Umowa dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich (w zakresie wygaszania prawa do kierowania skargi do międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego), spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy (zasady prowadzenia działalności gospodarczej, ochrona prawa własności, kwestia wyłączenia oraz odszkodowania w tym zakresie), a więc spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP.

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji,
sporządzona w Atenach dnia 14 października 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 października 1992 r. została sporządzona w Atenach Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

Artykuł 1

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji

Definicje

Rzeczpospolita Polska i Republika Grecji, zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

dążąc do rozszerzenia współpracy gospodarczej z wzajemną długotrwałą korzyścią dla obu Państw,

mając na celu stworzenie korzystnych warunków do inwestowania przez inwestorów każdej Strony na terytorium drugiej Strony,

uznając, że popieranie i ochrona inwestycji na podstawie niniejszej umowy będzie pobudzać przedsiębiorczość w tej dziedzinie,

uzgodniły, co następuje:

W rozumieniu niniejszej umowy:

1. Określenie „inwestycja” oznacza każdy rodzaj mienia, a w szczególności, lecz nie wyłącznie:

- a) ruchomości, nieruchomości i wszelkie inne prawa rzeczowe, takie jak hipoteka, prawo zatrzymania i zastaw,
- b) akcje, udziały i dłużi spółek oraz każdą inną formę udziału w spółce,
- c) pożyczki, roszczenia pieniężne lub roszczenia do jakiegokolwiek świadczenia posiadającego wartość finansową,
- d) prawa własności intelektualnej, *goodwill*, procesy technologiczne i *know-how*,

- e) koncesje gospodarcze wynikające z prawa lub umowy, w tym koncesje na prowadzenie poszukiwań, uprawę, wydobycie i wykorzystanie zasobów naturalnych,
- f) dobra wydzierżawione na mocy umowy dzierżawy (leasingu) i stawiane do dyspozycji dzierżawcy na terytorium Umawiającej się Strony, zgodnie z jej ustawodawstwem i przepisami.

2. Określenie „przychody” oznacza kwoty uzyskane z inwestycji, a w szczególności, lecz nie wyłącznie, obejmuje zyski, odsetki, dochody z kapitału, dywidendy, należności licencyjne i inne opłaty.

3. Określenie „inwestor” oznacza w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony:

- a) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo danej Umawiającej się Strony, zgodnie z jej prawem,
- b) osoby prawne utworzone zgodnie z prawem danej Umawiającej się Strony.

4. Określenie „terytorium” oznacza w odniesieniu do każdej Umawiającej się Strony terytorium pozostające pod jej suwerennością, w tym obszar morza terytorialnego, jak również obszary podmorskie, nad którymi Umawiająca się Strona sprawuje zgodnie z prawem międzynarodowym suwerenne prawa lub jurysdykcję.

Artykuł 2

Popieranie i ochrona inwestycji

1. Każda Umawiająca się Strona będzie popierać na swoim terytorium inwestycje dokonywane przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i będzie dopuszczać takie inwestycje zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

2. Ewentualna zmiana formy, w której inwestycja została dokonana, nie zmienia jej charakteru jako inwestycji, pod warunkiem że taka zmiana nie jest sprzeczna z ustawodawstwem i przepisami danej Umawiającej się Strony.

3. Przychody z inwestycji – a w przypadku reinwestycji dochód z niej uzyskany – będą korzystać z takiej samej ochrony jak inwestycja pierwotna.

4. Każda Umawiająca się Strona będzie wykonywać każde inne zobowiązanie podjęte wobec inwestycji inwestora drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 3

Klauzula najwyższego uprzywilejowania i traktowanie narodowe

1. Każda z Umawiających się Stron nie podda na swoim terytorium inwestycji stanowiących całkowitą lub częściową własność inwestorów drugiej Umawiającej się Strony traktowaniu mniej korzystnemu niż przyznane przez nią inwestycjom własnych inwestorów lub inwestycjom dokonywanym przez inwestorów jakiegokolwiek państwa trzeciego.

2. Żadna z Umawiających się Stron nie podda inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, w odniesieniu do ich działalności związanej z inwestycjami na jej terytorium, traktowaniu mniej korzystnemu niż traktowanie, jakie przyzna inwestorom własnym lub inwestorom jakiegokolwiek państwa trzeciego.

3. Takie traktowanie nie dotyczy przywilejów lub korzyści, jakie którakolwiek z Umawiających się Stron przyzna inwestorowi państwa trzeciego:

- a) z uwagi na ich członkostwo lub stowarzyszenie z unią celną lub gospodarczą, wspólnym rynkiem i strefą wolnego handlu, lub podobną organizacją,
- b) na mocy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych porozumień w sprawach podatkowych.

Artykuł 4

Wywłaszczenie

1. Inwestycje inwestorów każdej Umawiającej się Strony korzystać będą z pełnego bezpieczeństwa na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Inwestycje inwestorów każdej Umawiającej się Strony nie będą na terytorium drugiej Umawiającej się Strony wywłaszczone, znacjonalizowane lub poddane innym środkom, których skutek byłby równoznaczny z wywłaszczeniem lub nacjonalizacją, z wyjątkiem następujących warunków:

- a) środki będą podjęte w interesie publicznym i zgodnie z właściwą procedurą prawną,
- b) środki będą jawne i niedyskryminacyjne oraz
- c) takim środkiem będą towarzyszyć decyzje o wypłacie niezwłocznego, właściwego i rzeczywistego odszkodowania. Takie odszkodowanie będzie ustalone według wartości rynkowej danej inwestycji przed podjęciem środków, o których mowa wyżej w tym ustępie, lub zanim podano o nich do publicznej wiadomości i będzie podlegało swobodnemu transferowi z Umawiającej się Strony w walutach wymiernych po kursie bankowym stosowanym w dniu przyjętym dla ustalenia wartości inwestycji. Odszkodowanie będzie podlegało niezwłocznemu transferowi w wolnowymienialnej walucie. Odszkodowanie będzie obejmować odsetki do dnia wypłaty według odpowiedniej stopy handlowej ustalonej przez bank centralny Umawiającej się Strony, a jej kwota będzie podlegała rewizji w drodze właściwej procedury prawnej.

Artykuł 5

Odszkodowanie za straty

Inwestorom jednej Umawiającej się Strony, których inwestycje doznają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony strat w wyniku wojny lub innego konfliktu zbrojnego, rewolucji, stanu wyjątkowego lub innych wyjątkowych sytuacji zaistniałych na terytorium drugiej Strony, zostanie przyznane przez tę drugą Umawiającą się Stronę, w odniesieniu do odtworzenia, odszkodowania lub innego uregulowania, traktowanie nie mniej korzystne niż to, które druga Umawiająca się Strona przyzna własnym inwestorom lub inwestorom któregośkolwiek państwa trzeciego. Wynikające z tego płatności będą podlegały wolnemu transferowi.

Artykuł 6

Transfer inwestycji i przychodów

1. Każda Umawiająca się Strona gwarantuje w odniesieniu do inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony nieskrępowany transfer płatności związanych z inwestycjami i przychodami. Transfery będą dokonywane bez zwłoki w wolnowymienialnej walucie uzgodnionej między inwestorem a daną Umawiającą się Stroną według kursu stosowanego w dniu transferu.

2. Takie transfery obejmują w szczególności, lecz nie wyłącznie:

- a) kapitał pierwotny i kwoty dodatkowe dla utrzymania lub rozszerzenia inwestycji,

- b) zyski, odsetki, dywidendy i inny bieżący dochód,
- c) kwoty przeznaczone na spłatę pożyczek,
- d) należności licencyjne i inne honoraria,
- e) wpływy ze sprzedaży albo całkowitej lub częściowej likwidacji inwestycji.

Artykuł 7

Subrogacja

Jeżeli jedna Umawiająca się Strona lub wyznaczona przez nią agencja udzieli jakiegokolwiek finansowej gwarancji w zakresie niehandlowego ryzyka odnośnie do inwestycji dokonanej przez inwestora na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, druga strona, zgodnie z zasadą subrogacji, uznaje prawa pierwszej Umawiającej się Strony lub wyznaczonej przez nią agencji do praw inwestora. W wypadku gdy pierwsza Umawiająca się Strona lub jej agencja dokona wypłaty na mocy tej gwarancji, druga Umawiająca się Strona będzie uprawniona do pobrania podatków i innych opłat publicznych należnych i płatnych przez inwestora.

Artykuł 8

Zakres stosowania

Niniejsza umowa ma również zastosowanie do inwestycji dokonanych przed jej wejściem w życie i po dniu 23 grudnia 1963 r. przez inwestorów każdej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, zgodnie z jej ustawodawstwem.

Artykuł 9

Spory między Umawiającymi się Stronami

1. Każdy spór między Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej umowy będzie rozstrzygany w miarę możliwości w drodze dyplomatycznej.

2. Jeżeli spór nie może być rozstrzygnięty w ten sposób w ciągu sześciu miesięcy od rozpoczęcia negocjacji, to dany spór będzie przedłożony na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony trybunałowi arbitrażowemu.

3. Trybunał arbitrażowy zostanie utworzony w następujący sposób: Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego arbitra, a ci dwaj arbitrzy wybiorą na przewodniczącego obywatela państwa trzeciego. Arbitrzy będą wyznaczeni w ciągu trzech miesięcy, a przewodniczący w ciągu pięciu miesięcy od dnia, w którym jedna z Umawiających się Stron poinformowała drugą Umawiającą się Stronę o intencji przedłożenia przez nią sporu trybunałowi arbitrażowemu.

4. Jeżeli w terminach określonych w ustępie 3 niniejszego artykułu nie zostaną dokonane wymagane nominacje, to każda Umawiająca się Strona może, w braku innych uzgodnień, zwrócić się z wnioskiem o dokonanie wymaganych nominacji do Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jest obywatelem jednej ze stron sporu lub jeżeli inne przyczyny uniemożliwiają mu spełnienie tej funkcji, to o dokonanie niezbędnych nominacji należy zwrócić się do Wiceprzewodniczącego, a jeżeli Wiceprzewodniczący jest obywatelem jednej ze stron lub jeżeli inne przyczyny uniemożliwiają mu spełnienie wspomnianej funkcji, to o dokonanie niezbędnych nominacji należy zwrócić się do najstarszego rangą sędziego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, który nie jest obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

5. Trybunał arbitrażowy orzeka w oparciu o poszanowanie prawa, w tym szczególnie postanowień niniejszej umowy i innych właściwych umów istniejących między Umawiającymi się Stronami, jak również powszechnie uznanych norm i zasad prawa międzynarodowego.

6. Jeżeli Strony nie ustalą inaczej, trybunał ustali tryb własnego postępowania.

7. Trybunał wydaje orzeczenia większością głosów. Jego wyrok jest ostateczny i wiążący dla obu stron.

8. Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty mianowanego przez nią arbitra. Koszty przewodniczącego, jak również inne koszty pokrywają w równych częściach Umawiające się Strony.

Artykuł 10

Spory między inwestorem a państwem przyjmującym inwestycje

1. Spory między inwestorem Umawiającej się Strony a drugą Umawiającą się Stroną, dotyczące zobowiązań tej drugiej Strony wynikających z tej umowy i związanych z inwestycją dokonaną przez inwestora, będą rozstrzygane, w miarę możliwości, przez strony sporu w drodze polubownej.

2. Jeżeli takie spory nie zostaną rozstrzygnięte w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia, w którym jedna ze stron zaproponowała załatwienie polubowne, to zainteresowany inwestor może przedłożyć spór właściwemu sądowi Umawiającej się Strony lub międzynarodowemu trybunałowi arbitrażowemu. Każda Umawiająca się Strona wyraża niniejszym zgodę na takie postępowanie arbitrażowe. W odniesieniu do tego drugiego postępowania będą miały zastosowanie *mutatis mutandis* postanowienia ustępów od 3 do 8 artykułu 9. Jednakże o dokonanie wymaganych nominacji będzie poproszony Przewodniczący Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego przy Międzynarodowej Izbie Handlowej w Paryżu, natomiast trybunał arbitrażowy ustali własny tryb postępowania, stosując aktualne zasady postępowania arbitrażowego Komisji ONZ do Spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL). Wyrok będzie wiążący i będzie podlegał wykonaniu zgodnie z prawem krajowym.

3. Umawiająca się Strona, będąca stroną sporu, nie może w żadnym stadium postępowania arbitrażowego lub wykonania orzeczenia powoływać się na fakt, iż inwestor otrzymał w wyniku umowy ubezpieczenia odszkodowanie obejmujące całość lub część doznanej szkody.

4. Jeżeli obie Umawiające się Strony staną się stronami Konwencji z dnia 18 marca 1965 r. o rozstrzyganiu sporów inwestycyjnych między państwami a obywatelami drugich państw, spory między jedną Umawiającą się Stroną a inwestorami drugiej Umawiającej się Strony, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, mogą być przedłożone na żądanie zainteresowanego inwestora do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych w drodze postępowania koncyliacyjnego lub arbitrażowego.

Artykuł 11

Stosowanie innych norm

Jeżeli prawo wewnętrzne Umawiającej się Strony lub istniejące albo przyszłe zobowiązania powstałe między Umawiającymi się Stronami, zgodnie z prawem międzynarodowym, zawierają dodatkowe regulacje, które ogólnie lub szczegółowo przewidują w odniesieniu do inwestycji dokonanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony traktowanie bardziej korzystne od przewidzianego

w niniejszej umowie, to takie regulacje w zakresie, w jakim są korzystniejsze, będą miały pierwszeństwo przed niniejszą umową.

Artykuł 12

Konsultacje

Przedstawiciele Umawiających się Stron będą w razie potrzeby odbywać konsultacje w sprawach dotyczących realizacji niniejszej umowy. Takie konsultacje będą odbywać się na wniosek jednej z Umawiających się Stron w miejscu i czasie uzgodnionych w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 13

Wejście w życie, czas obowiązywania, wypowiedzenie

1. Każda Umawiająca się Strona przekaże drugiej Umawiającej się Stronie notę o zakończeniu procedury wymaganej dla wejścia niniejszej umowy w życie. Niniejsza umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres 10 lat. Następnie będzie ona obowiązywała przez czas nieokreślony, chyba że którakolwiek z Umawiających się Stron wypowie niniejszą umowę w drodze notyfikacji. W takim przypadku utraci ona moc po upływie 1 roku od dnia otrzymania takiej notyfikacji przez drugą Umawiającą się Stronę. W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wygaśnięcia niniejszej umowy postanowienia poprzednich artykułów pozostaną w mocy przez następny okres dwudziestu lat od tej daty.

Sporządzono w Atenach dnia 14 października 1992 r. w dwóch egzemplarzach w języku polskim, greckim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy ich interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rzeczypospolitej Polskiej:

R. Żóltaniecki

Z upoważnienia
Republiki Grecji:

G. N. Theophanous

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 marca 1993 r.

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

AGREEMENT

BETWEEN THE REPUBLIC OF POLAND AND
THE HELLENIC REPUBLIC
FOR THE PROMOTION AND RECIPROCAL
PROTECTION OF INVESTMENTS.

The Republic of Poland and the Hellenic Republic,

Hereinafter referred to as the Contracting Parties,

DESIRING to intensify their economic cooperation to the mutual benefit of both states on a long term basis,

HAVING as their objective to create favourable conditions for investments by investors of either Party in the territory of the other Party,

RECOGNIZING that the promotion and protection of investments, on the basis of the present Agreement, will stimulate the initiative in this field,

HAVE AGREED AS FOLLOWS :

WZ.

. / . / . .

ARTICLE 1

Definitions

For the purposes of this Agreement :

1. "Investment" means every kind of asset and in particular, though not exclusively, includes :
 - a) movable and immovable property and any other property rights such as mortgages, liens or pledges,
 - b) shares in and stock and debentures of a company and any other form of participation in a company,
 - c) loans, claims to money or to any performance under contract having a financial value,
 - d) intellectual property rights, goodwill, technical processes and know-how,
 - e) business concessions conferred by law or under contract, including concessions to search for, cultivate, extract or exploit natural resources.
 - f) goods that under a leasing agreement are placed at the disposal of a lessee in the territory of a Contracting Party in conformity with its laws and regulations.
2. "Returns" means the amounts yielded by an investment and in particular, though not exclusively, includes profit, interest, capital gains, dividends, royalties and other fees:
3. "Investor" shall comprise with regard to either Contracting Party :
 - a) natural persons having the nationality of that Contracting Party in accordance with its law ,
 - b) legal persons constituted in accordance with the law of that Contracting Party.

. / ./..

WA.

4. "Territory" means in respect of either Contracting Party, the territory under its sovereignty including the territorial sea, as well as submarine areas over which that Contracting Party exercises, in conformity with international law, sovereign rights or jurisdiction.

ARTICLE 2

Promotion and Protection of Investment

1. Each Contracting Party promotes in its territory investments by investors of the other Contracting Party and admits such investments in accordance with its legislation.
2. A possible change in the form in which the investments have been made does not affect their substance as investments, provided that such a change does not contradict the laws and regulations of the relevant Contracting Party.
3. Returns from the investments and, in cases of reinvestment, the income ensuing therefrom enjoy the same protection as the initial investments.
4. Each Contracting Party shall observe any other obligation it may have entered into, with regard to investments of investors of the other Contracting Party.

ARTICLE 3

Most favoured-nation and National Treatment Provisions

1. Neither Contracting Party shall subject investments in its territory owned wholly or partially by investors of the other Contracting Party to treatment less favourable than that which it accords to investments of its own investors or to investments of investors of any third State.

. / . / .

WB.

2. Neither Contracting Party shall subject investors of the other Contracting Party, as regards their activity in connection with investments in its territory, to treatment less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State.
3. Such treatment shall not relate to privileges or advantages which either Contracting Party accords to investors of third States :
 - a) on account of its membership of, or association with, a customs or economic union, a common market, a free trade area or similar institutions.
 - b) by virtue of a double taxation agreement or other agreements regarding matters of taxation.

ARTICLE 4

Expropriation

1. Investments by investors of either Contracting Party shall enjoy full security in the territory of the other Contracting Party.
2. Investments by investors of either Contracting Party shall not be expropriated, nationalized or subjected to any other measure the effects of which would be tantamount to expropriation or nationalization in the territory of the other Contracting Party except under the following conditions :
 - a) the measures are taken in the public interest and under due process of law,
 - b) the measures are clear and not discriminatory, and

- c) the measures are accompanied by provisions for the payment of prompt, adequate and effective compensation. Such compensation shall amount to the market value of the investments affected immediately before the measures referred to above in this paragraph occurred or became public knowledge and it shall be freely transferable in convertible currencies from the Contracting Party, at the bank rate of exchange applicable on the date used for the determination of value. The compensation shall be transferable without delay in a freely convertible currency. The compensation shall include interest until the date of payment at an appropriate commercial rate as determined by the Central Bank of the Contracting Party, and its amount shall be subject to review by due process of law.

ARTICLE 5

Compensation for Losses

Investors of one Contracting Party whose investments in the territory of the other Contracting Party suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or other exceptional situations in the territory of the latter Contracting Party shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favourable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State. Resulting payments shall be freely transferable.

. / . / . .

WR.

ARTICLE 6

Repatriation of Investment and Returns

1. Each Contracting Party shall guarantee, in respect of investments of investors of the other Contracting Party, the unrestricted transfer of the investment and its returns.
The transfers shall be effected, without delay, in a freely convertible currency to be agreed upon between the investor and the Contracting Party concerned and at the bank rate of exchange applicable on the date of transfer.
2. Such transfers include in particular, though not exclusively:
 - a) capital and additional amounts to maintain or increase the investment;
 - b) profits, interest, dividends and other current income;
 - c) funds in repayment of loans;
 - d) royalties and other fees;
 - e) proceeds of sale or liquidation of the whole or any part of the investment.

ARTICLE 7

Subrogation

Where one Contracting Party or its designated Agency has issued any financial guarantee against non-commercial risks in regard to an investment by an investor in the territory of the other Contracting Party, the latter shall recognize the rights

WZ .

. / ./..

of the first Contracting Party or its designated Agency by virtue of the principle of subrogation to the rights of the investor when payment has been made under this guarantee by the first Contracting Party or its designated Agency. The other Contracting Party shall be entitled to set off taxes and other public charges due and payable by the investor.

ARTICLE 8

Application

This Agreement shall also apply to investments made prior to its entry into force and after December 23 1963 by investors of either Contracting Party in the territory of the other Contracting Party consistent with the lasters legislation.

ARTICLE 9

Disputes between the Contracting Parties

1. Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall, if possible, be settled through diplomatic channels.
2. If the dispute cannot thus be settled within six months from the beginning of the negotiations, it shall upon the request of either Contracting Party be submitted to an arbitration tribunal.
3. The arbitration tribunal shall be constituted ad hoc as follows. Each Contracting Party shall appoint one arbitrator and these two arbitrators shall agree upon a national of a third State as chairman. The arbitrators shall be appointed within three months, the chairman within five months from the date on which either Contracting Party has informed the other Contracting Party that it intends to submit the dispute to an arbitration tribunal.

WZ.

. / . / . .

4. If within the periods specified in paragraph 3 of this Article the necessary appointments have not been made, any Party to the dispute may, in the absence of any other agreement, invite the President of the International Court of Justice to make any necessary appointments. If the President of the Court is a national of any Party to this dispute or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President or if he is a national of any Party or is otherwise prevented from discharging the said function, the Member of the Court next in seniority who is not a national of any Party to the dispute shall be invited to make the necessary appointments.
5. The arbitration tribunal shall decide on the basis of respect for the law, including particularly the present Agreement and other relevant agreements existing between the two Contracting Parties and the generally acknowledged rules and principles of International law.
6. Unless the Parties decide otherwise, the tribunal shall determine its own procedure.
7. The tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be final and binding on the Parties.
8. Each Contracting Party shall bear the cost of the arbitrator appointed by itself and of its representation. The cost of the chairman as well as the other costs will be born in equal parts by the Contracting Parties.

WR.

. / . / . .

ARTICLE 10

Settlement of Disputes between an Investor and a Host State

1. Disputes between an investor of a Contracting Party and the other Contracting Party concerning an obligation of the latter under this Agreement, in relation to an investment of the former shall, as far as possible be settled by the disputing parties in an amicable way.
2. If such disputes cannot be settled within six months from the date either party requested amicable settlement, the investor concerned may submit the dispute either to the competent court of the Contracting Party, or to an international arbitration tribunal. Each Contracting Party herewith declares its acceptance of such an arbitration procedure. In the latter case, the provisions of article 9, par. 3-8 shall be applied mutatis mutandis. Nevertheless the President of the Court of the International Arbitration of the International Chamber of Commerce in Paris shall be invited to make the necessary appointments whereas the arbitration tribunal shall determine its procedure by applying the UNCITRAL Arbitration Rules, as then in force. The award shall be binding and enforced in accordance with domestic law.
3. During arbitration or the enforcement of an award, the Contracting Party involved in the dispute shall not raise the objection that the investor of the other Contracting Party has received compensation under an insurance contract in respect of all or part of the damage.
4. In case both Contracting Parties have become members of the Convention of 18 March 1965 on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of the Other States, disputes between either Contracting Party and the investor of the other Contracting Party under the

W2

. / . / .

first paragraph of this Article may, at the request of the investor concerned, be submitted for settlement by conciliation or arbitration to the International Centre for the Settlement of Investment Disputes.

ARTICLE 11

Application of other Rules

If the provisions of law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain a regulation, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such regulation shall, to the extent that it is more favourable, prevail over the present Agreement.

ARTICLE 12

Consultations

Representatives of the Contracting Parties shall, whenever necessary, hold consultations on any matter affecting the implementation of this Agreement. These consultations shall be held on the proposal of one of the Contracting Parties at a place and at a time agreed upon through diplomatic channels.

ND

. / . / . .

ARTICLE 13

Entry into Force - Duration - Termination

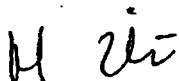
1. Each Contracting Party shall notify the other Contracting Party of the completion of the internal procedures required for bringing this Agreement into force on the date of the latter notification.
2. This Agreement shall remain in force for a period of ten years. Thereafter it shall remain in force for an indefinite period unless either Contracting Party notifies in writing to the other Contracting Party its intention to terminate it. The notice of termination of this Agreement shall become effective one year after it has been received by the other Contracting Party.
3. In respect of investments made prior to the date of the termination of this Agreement the foregoing Articles shall continue to be effective for a further period of twenty years from that date.

Done in duplicate in **Athens** on this day of **14.10.1992**

in the Polish, Greek and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence the English text shall prevail.

For the Republic of Poland

For the Hellenic Republic

RYSZARD ŻÓJTANIECKI
Ambassador of the Republic of
Poland to the Hellenic Republic

GEORGE N. THEOPHANOUS
Secretary General for
Int. Econ. Relations
Min. of National Economy

Warszawa, 7 lutego 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.739.2017 / 7/dl

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o wypowiedzeniu Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Grecji w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Atenach dnia 14 października 1992 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o wypowiedzeniu umowy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu